

[Lawaetz]

tet, de ville komme sammen med andre inden for den arbejdende del af befolkningen. De ville lære en del i praksis og således blive bedre egnede til at udfylde en plads, den dag der var en plads til dem.

Der er heller ingen tvivl om, at man med god vilje kunne finde en række nyttige samfundsmæssige opgaver, som ellers ikke ville blive løst.

Det er også rigtigt, at samfundet på denne måde kom med et tilbud – det, vi har så svært ved – om en mere meningsfyldt tilværelse for de mennesker, noget, der kunne give dem en fornemmelse af at gøre gavn i et fælles samfund.

Endelig ville nogle måske vise så stor interesse for det, de blev beskæftiget med, at de senere fik lyst til at søge netop det arbejde.

Så langt er alt godt – og det er tanker, der ikke er fremmede for fremskridtspartiet. At det slet ikke vil koste noget, er nok ikke rigtigt, men vi ville ikke se nogen ulykke i i vort parti, om der skulle blive sparet på nogle andre områder, så regnskabet gik nogenlunde lige op.

Ser vi så på vanskelighederne, er der naturligvis en lang række påvirkninger, man må sikre sig imod. Det må således stærkt pointeres, at ordningen bliver af midlertidig karakter, så man bl. a. ikke oparbejder et serviceniveau, som man senere ikke kan leve op til, når hver krone skal betales.

Man må også være meget på vagt over for, at der ikke udføres f. eks. anlægsopgaver og miljømæssige opgaver, som går fra det private erhverv. Udformningen af en lov, som fungerer korrekt, vil derfor være meget omstændelig og vil kræve et omhyggeligt arbejde.

Desværre vil der nok være mange, som vil sige: dette er uladsiggørligt. Vi har allerede hørt hr. Hans Jørgen Jensen nævne fagforbundene, og der er vel nok et tilfælde her, hvor både hr. Hans Jørgen Jensen og jeg kommer i forlegenhed, for der er jo en konflikt mellem alt det bestående og så en ultraditionel tankegang – i dette tilfælde det rent menneskelige, som vi i øjeblikket må tillade os at trække i forgrunden, netop fordi vi alle sammen ved, hvilken belastning det er for de stakkels mennesker, der ikke har noget at bestille.

Vi må imidlertid, når vi går ind i en debat, anerkende, at situationen er der, og vi må se i øjnene, at alle bestræbelser på at få folk i arbejde hidtil har været vanskelige. Vi må se i øjnene, at selv med den bedste vilje har kunstige indgreb af forskellig art og en lang række kurser ikke løst problemerne og kan heller ikke alene løse problemerne.

Det sker vel først, når vi alle sammen forstår, at det eneste, der løser problemerne, i virkeligheden er, at vi gør os konkurrence-dygtige. Recepten dertil har fremskridtpartiet, men så længe der ikke er flere, der vil tage medicinen, når vi ikke langt nok ad den vej, selv om vi inderst inde udmærket godt ved, hvordan man skal komme i arbejde.

Det bliver interessant at se i denne debat, om man vil fortsætte i den traditionelle tankegang med en fastlåsning af alle organisationsmæssige standpunkter, eller om man skal opfatte arbejdsministerens ord om smidighed som en åbning over for noget, som jeg tidligere har tilladt mig at være inde på, nemlig at man kunne drøfte eventuelle andre former for aflønning i forbindelse med visse af disse nødhjælpsarbejder, som jeg betragter som noget specielt og forhåbentlig noget midlertidigt.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi vil med velvilje deltage i forhandlingerne under udvalgsarbejdet.

Jens Peter Jensen (V):

Venstre noterer de gode hensigter og intentioner, der er i det foreliggende forslag. Vi vil gerne deltage i et sagligt, seriøst udvalgsarbejde, hvor vi kan prøve på at få tingene formet lidt mere praktisk, og hvor vi kan se, hvilke muligheder der er i det. Vi har jo allerede hørt mange betænkeligheder af praktisk natur, og dem vil vi sikkert få at høre endnu flere af. Men hensigten er god nok, og vi vil gerne støtte den.

Man regner med, at det kunne blive 25.000, der kunne deltage i en frivillig samfundstjeneste. Jeg ved ude fra det praktiske liv, at det ofte er svært at få nogen til at melde sig til de projekter for beskæftigelse af unge, som vi sætter i værk i kommuner og amter, til trods for at der er en meget stor ledighed.

Vi giver altså et velvilligt tilsagn om behandling i udvalget.